

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS TZAV • MAAMAR 1

ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם ה' אלהיכם...

« Vous mangerez, oui, vous mangerez et
serez rassasiés, et vous louerez le Nom »

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likutei-torah/tzav/1/

1 ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם ה' אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבושו עמי לעולם (ביואל ס"י ב').

« Vous mangerez, mangeant et vous rassasiant, et vous louerez le Nom de D.ieu, votre D.ieu, qui a accompli des merveilles pour vous ; et Mon peuple ne sera jamais honteux » (Joël, chapitre 2).

ובילקוט שם וכשהוא מברך את הצדיקים כופל את ברכתם ואכלתם כו' ולא יבושו כו'. הנה ענין כוונת האכילה הוא

Et dans le Yalkout, à cet endroit : « Lorsqu'Il bénit les justes, Il redouble leur bénédiction : "Et vous mangerez", etc., "et [Mon peuple] ne sera pas honteux", etc. » Or, le sens de l'intention de l'acte de manger est...

כי יש נשמות ומלאכים בבחי' ההשתלשלות העולמות ביי"ע ולכבודי בראתיו יצרתיו כו' ויש מלאכים דבריא ויש מלאכים דיצי [דיצירה] ויש מלאכים דעשי [דעשיה].

qu'il existe des âmes et des anges au niveau de l'enchaînement descendant des mondes, les mondes de Béria (Création), de Yetsira (Formation) et d'Assiya (Action) : « C'est pour Ma gloire que Je l'ai créé, que Je l'ai formé », etc. Il existe des anges de Béria, des anges de Yetsira et des anges d'Assiya.

2 והנה למעלה המזון של המלאכים הוא מה שנמשך להן כח ועוז רוחני להיות משיגים אלהותו ית' ולהיות עובדים אותו בכל לבם, וכמ"ש ברכות ס"פ משפטים ע"פ

Or, la nourriture des anges est la force et la vigueur spirituelles qui leur sont attirées, afin qu'ils puissent saisir la divinité de D.ieu, béni soit-Il, et Le servir de tout leur cœur, comme il est écrit dans le [Midrach] Rabbah, à la fin de la parachat Michpatim, au sujet du verset

כי שמי בקרבו לפי שאין מלאכי השרת ניזונים אלא מזיו שכינה שנאמר ואתה מחיה את כולם ועיין פי' ואתה מחיה בזח"ב [בוהר חלק ב'] ר"פ ואתה תצוה דקע"ט ע"ב.

« Car Mon Nom est en lui » : « Parce que les anges de service ne sont nourris que du rayonnement de la Chekhina (la Présence divine), comme il est dit : "Et Tu donnes la vie à tous." » Voir aussi l'explication de « Et Tu donnes la vie » dans le Zohar, deuxième partie, au début de la parachat Veata Tetsavé, folio 179b.

3 ובהשתלשלות המדרגות ע"י ריבוי רבבות ממוצעים שהם המלאכים שבכל העולמות שעובר השפע דרך שם וביניהם ונקי וכל קרבי שהם בחי קרביים שדרך כם עובר השפע והמאכל ועי"ז נתהוו מזה מאכל גשמי.

Et dans l'enchaînement descendant des niveaux (hichtalchelout), au moyen de myriades et de myriades d'intermédiaires — à savoir les anges de tous les mondes, à travers lesquels et parmi lesquels passe le flux —, ceux-ci sont appelés « et toutes mes entrailles », car ils sont le niveau des entrailles, à travers lesquelles passent le flux et la nourriture ; et c'est ainsi que de la nourriture matérielle vient à l'existence.

4 וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה שמכה בו שהמזל הוא כח רוחני וגבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם עד שמגיע בשרש כל השרשים

Comme l'ont dit nos Sages, de mémoire bénie : « Il n'est pas un brin d'herbe ici-bas qui n'ait au-dessus de lui un mazal qui le frappe. » Car le mazal est une force spirituelle, et « celui qui est plus élevé que le haut veille, et des êtres plus élevés sont au-dessus d'eux », jusqu'à parvenir, à la racine de toutes les racines,

במלאכים העליונים דבריאה שמקבלים כח ועוז מדבר ה' ית' להיות משיגים באלהות ומהם נשתלשל ונתהווה המאכל גשמי שמבחי פני שור שבמרכבה שהם מלאכים שמבחי גבורה נמשך למטה נפש הבהמות ומבחי פני נשר נמשכו העופות כו'

aux anges supérieurs du Monde de Béria (Création), qui reçoivent force et puissance de la parole de D.ieu, qu'Il soit béni, afin de saisir la divinité. Et c'est d'eux que la nourriture physique descend et vient à l'existence : du niveau de la face du taureau dans le Char, qui correspond aux anges du niveau de Guevoura (retenue), est attirée ici-bas l'âme des animaux ; et du niveau de la face de l'aigle sont attirés les oiseaux, etc.

וכשמתגלה למעלה מזון רוחני והשפעה למלאכים אזי בהשתלשלות וירידות המדרגות מתגלה למטה ג"כ ברכת השנה וכל מיני תבואתה

Lorsque la nourriture spirituelle et l'influence destinées aux anges se révèlent en haut, alors, par l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout) et la descente des degrés, la bénédiction de l'année et toutes sortes de ses récoltes se révèlent également ici-bas.

(וע' בזהר ס"פ מקץ דף ר"ד ע"א וע"ב ודף קצ"ד ע"א בענין שני השבע או ההפך ח"ו [חס ושלום], ובזהר פ' אחרי דני"ט ע"ב בענין המטר).

(Voir à ce sujet le Zohar, à la fin de la paracha Mikets, folio 204a et b, et folio 194a, au sujet des années d'abondance, ou de leur contraire, à D.ieu ne plaise ; et le Zohar, paracha A'haré, folio 59b, au sujet de la pluie.)

והמכוון בירידה זו הוא כשיאכל האדם ששרשו ג"כ משם שיש נשמות דבריא והם בבחי' פנימי' [פנימיות / פנימית] יותר מן המלאכים, וכמ"ש במ"א

L'intention de cette descente est que l'être humain, dont la racine se trouve lui aussi là, en mange [la nourriture]; car il existe des âmes de Béria, qui se situent à un niveau plus intérieur (pni-miyout) que les anges, comme il est expliqué ailleurs

בד"ה אני ישנה ולבי ער ובד"ה מזמור שיר חנוכת הבית, וכשיאכל אותם הן מוסיפים בו כח ושכל להיותם מבחי' אלה המלכים לפני מלך מלך כו'

dans le discours qui commence par «Je dors, mais mon cœur veille», et dans celui qui commence par «Psaume, chant pour l'inauguration de la Maison». Lorsqu'il en mange, elles ajoutent en lui force et intelligence, car elles proviennent du niveau de «voici les rois... avant qu'un roi règne», etc.,

אלא שירדו וע"י שיאכל אותם הוא מעלה אותם לשרשם בבחי' הפנימית שהוא בחי' פני אדם לארבעתן, שלכך האדם דייקא יוכל להעלותן להיותו מבחי' קו האמצעי שמבריה מן הקצה כו'. ועמ"ש מזה בד"ה כה תברכו את בניי [בני ישראל].

mais elles sont descendues; et en les mangeant, il les élève jusqu'à leur racine, au niveau intérieur, qui est le niveau de «la face d'un homme pour les quatre». C'est pourquoi l'homme, précisément, peut les élever: il relève du niveau de la ligne médiane, qui «passe d'une extrémité à l'autre», etc. Voir à ce sujet ce qui est expliqué dans le discours qui commence par «Ainsi vous bénirez les enfants d'Israël».

5 והנה כמו שהמלאכים דעתה נחשבים לבחינת בהמות לגבי הנשמות כי בשרש שרשן הן מבחי' בהמות וחיות שבמרכבה

Or, de même que les anges de l'époque actuelle sont considérés comme du niveau des animaux par rapport aux âmes — car, à la racine de leur racine, ils relèvent du niveau des animaux et des créatures vivantes du Char céleste —,

שהם בחי' מקבלים מן האדם העליון, כך אפי' [אפילו] הנשמות דעתה לגבי הנשמות שיתגלו לעתיד נקי ג"כ בהמות כדאיתא ברע"מ [ברעיא מהימנא] שיש נשמות בחי' בהמות כו' ע"ש.

qui sont du niveau de récepteurs de l'Homme supérieur, de même, même les âmes de l'époque actuelle, par rapport aux âmes qui se révéleront dans les temps futurs, sont elles aussi appelées « animaux », ainsi qu'il est dit dans le Raaya Mehemna, qu'il existe des âmes [qui sont] du niveau des animaux, etc. ; voir là-bas.

(ועיין מענין הנשמות החדשות שיתגלו לעתיד בספר הגלגולים פרק ז', וקרוי לסופו בד"ה ענין נשמות חדשות, ובמ"ה מסכת השגת הנשמות, ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] ר"פ תולדות גבי ועטרותיהם בראשיהם).

(Voir aussi, au sujet des âmes nouvelles qui se révéleront dans les temps futurs, Sefer HaGilgulim, chapitre 7, et vers la fin de l'ouvrage, le passage commençant par « La question des âmes nouvelles » ; ainsi que Mishnas Chassidim, traité Hasagas HaNeshamos ; et le Ramaz (Rabbi Moshe Zacuto), au début de la paracha Toldos, à propos de « et leurs couronnes sur leurs têtes ».)

ולפיכך יצטרכו גם המה להתעלות באותן הנשמות והיינו ע"י שיתגשמו וירדו בבחינת מאכלים הגשמים לויתן ושור הבר.

C'est pourquoi elles aussi devront s'élever en ces âmes ; cela se fera en devenant physiques et en descendant au niveau d'aliments matériels : le Léviathan et le Bœuf sauvage (Chor Habor).

[ועמ"ש מענין לויתן ושור הבר בד"ה לויתן זה יצרת לשחק בו בפ' שמיני], והצדיקים יאכלו אותם ויעלו לשרשם את המאכלים כדוגמת שהנשמות דעתה מעלים המאכלים הגשמיים [הגשמיים] ששרשם מהמלאכים.

[Voir ce qui est écrit au sujet du Léviathan et du Bœuf sauvage dans le discours commençant par « Ce Léviathan que Tu as formé pour jouer avec lui », dans la paracha Chemini.] Et les justes les mangeront et élèveront ces aliments jusqu'à leur racine, comme les âmes actuelles élèvent les aliments matériels dont la racine provient des anges.

(וקרוב הדבר בודאי לומר שרק ניצוץ והארה מהנשמות ירד ונתלבש בלויטן ושור הבר הגשמיים וע"י אכילת הניצוץ וההארה יתעלה ג"כ השרש דכ"ג [דכהאי גוונא] הוא בקרבנות כמ"ש במ"א בד"ה לבכתני שכל המלאכים וחיות הקדש מתנשאים ומתעלים ומתרוממים ע"י הקרבן עליי [עלייה] נפש הבהמה ששרשה לוקח מהם כו' ע"ש).

(Il est certainement raisonnable de dire que seule une étincelle et une lueur des âmes descendirent et se revêtirent dans le Léviathan et le Bœuf sauvage matériels, et que, par la consommation de cette étincelle et de cette lueur, la racine elle aussi s'élèvera. Il en va de même pour les offrandes, comme il est expliqué ailleurs, dans le discours commençant par « Tu as ravi mon cœur » : tous les anges et les créatures vivantes saintes sont soulevés, élevés et exaltés par l'offrande, par l'élévation de l'âme de l'animal dont la racine est prise d'eux, etc. ; voir là-bas.)

והטעם הוא כי עתה אין האור מתגלה רק בבחי' ממכ"ע [ממלא כל עמין] ששרשו מקו וחוט שהוא אחרי צמצום אור הא"ס, ומבחי' זו הם כל הנשמות דעתה,

La raison en est qu'à présent, la lumière ne se révèle qu'au niveau de la lumière qui remplit tous les mondes (memalé kol almin), dont la racine provient du kav (ligne de lumière) et du fil, lequel vient après le tsimtsoum (contraction) de la Lumière infinie (Or Ein Sof) ; et toutes les âmes de l'époque actuelle relèvent de ce niveau,

אבל לעתיד יהי [יהיה] בחי' התגלות הסוכ"ע שהוא בחי' העיגול שלפני הקו ומבחי' זו הוא ענין הנשמות שיתגלו לעתיד, ואותן הנשמות הן גבוהות בערך הרבה כו'.

mais, dans les temps futurs, se révélera le niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), qui est le niveau du cercle précédant le kav ; de ce niveau proviennent les âmes qui se révéleront dans les temps futurs. Ces âmes sont d'un niveau bien supérieur, etc.

6 וזהו ואכלתם אכול. פ"י דבר שכבר נאכל תחזרו ותאכלו אותו דהיינו הנשמות דעתה שכבר היו בבחי' אדם יחזרו ויאכלו אותן להעלותן למעלה יותר.

Et voici [le sens de] « Et vous mangerez, mangeant » (akhol). C'est-à-dire : ce qui a déjà été mangé, vous le mangerez de nouveau. À savoir, les âmes de notre époque, qui étaient déjà au niveau de « l'homme », seront de nouveau mangées, afin de les élever plus haut.

וזהו והללתם כו' אשר עשה עמכם להפליא כי לעת יד אחר כל הבירורים והעליות שיתעלו כל הדברים התחתונים ע"י הנשמות

Et voici [le sens de] «Et vous louerez», etc., «Celui qui a agi merveilleusement envers vous». Car, dans les Temps futurs, après tous les affinements et toutes les élévations, lorsque toutes les choses inférieures auront été élevées par les âmes

דעתה, והנשמות דעתה ע"י הנשמות שיתגלו לעתיד אז יהיה א"ח עט"ב [עטרת בעלה] בבחי' אור חוזר ממטה למעלה כתר מלי' שיהי' [שיהיה] מלי' בבחי' כתר נעוץ סופן כו'

de notre époque, et que les âmes de notre époque auront été élevées par les âmes qui se révéleront dans les Temps futurs, alors «la femme vaillante [sera] la couronne de son mari», au niveau de la lumière de retour (Or Hozer), qui monte d'en bas vers le haut: Kéter (la Couronne) de Mal'hout (la souveraineté), si bien que Mal'hout sera au niveau de Kéter, «leur fin est enchâssée [dans leur commencement]», etc.

ויהיו כל ההשפעות ע"י בחי' מלי' וכמ"ש והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים חצים אל הים הקדמוני כו'.

Et tous les flux d'influence passeront par le niveau de Mal'hout, comme il est écrit: «Et il arrivera, en ce jour-là, que des eaux vives sortiront de Jérusalem, la moitié vers la mer orientale», etc.

(ועמ"ש סד"ה קול דודי כו' בענין האבות והאמהות) ויהיה אז בבחי' פלא. וזהו אשר עשה עמכם להפליא היינו שסוף מעשה יהיה תחלה בבחי' פלא כתר מלי'.

(Et voyez ce qui est écrit à la fin du discours commençant par «La voix de mon bien-aimé», etc., au sujet des Patriarches et des Matriarches.) Cela sera alors au niveau de Péle (l'émerveillement). Et voici [le sens de] «Celui qui a agi merveilleusement» (lehaflî) envers vous: la fin de l'action sera première, au niveau de Péle, Kéter de Mal'hout.

ובזה יובן מ"ש אח"כ ולא יבושו עמי. כי הנה אנו אומרים מהרה ישמע כו' קול כלה קול הוא המשכה והשפעה.

Et cela nous permettra de comprendre ce qui est dit ensuite: «Et Mon peuple ne sera pas couvert de honte.» Car nous disons: «Que l'on entende bientôt», etc., «la voix de la fiancée». Une voix est une émanation et une influence accordée.

7 והנה עתה כתיב הקל קול יעקב מבחי' דכר נמשך ההשפעה בנוק' [בנוקבא] אבל הכלה אין לה בחי' קול

Or, à présent, il est écrit : « La voix est la voix de Yaakov » : du niveau masculin (de'khar), l'influence se déverse dans la Noukva (le féminin). Mais la fiancée n'a pas de voix,

כי המלי' הוא רק בחינת מקבל, ולכך החתן אומר הרי את מקודשת והכלה שותקת כי אין לה קול כו' וכמ"ש מזה סד"ה ויגש אליו יהודה גבי מהרה ישמע כו' ע"ש.

car Mal'hout (souveraineté) n'est que le niveau du récepteur. C'est pourquoi le fiancé dit : « Voici, tu m'es consacrée », tandis que la fiancée garde le silence, car elle n'a pas de voix, etc. ; comme il est écrit à ce sujet à la fin du discours commençant par « Et Yehouda s'approcha de lui », à propos de « Que l'on entende bientôt », etc. ; voir là-bas.

אבל לעתיד שתתעלה המלי' אחר כל הבירורים להיות א"ח עט"ב [עטרת בעלה] ולהיות בבחי' או"ח [אור חור] כתר מלי' ותהיה היא המשפיע אז נאמר קול כלה, ולזאת ולא יבושו עמי,

Mais, dans le Temps futur, lorsque Mal'hout sera élevée après tous les affinements, pour devenir « une femme vaillante, couronne de son mari », et atteindre le niveau de la lumière réfléchie (Or Ho-zer), Kéter de Mal'hout, elle sera celle qui donne ; alors il est dit : « la voix de la fiancée ». C'est pourquoi « Mon peuple ne sera pas couvert de honte ».

כי עכשיו הוא כמ"ש במשנה ספ"ז דפסחים והכלה הופכת פניה ואוכלת, ע"ד מה דאיתא בירושלמי פ"ק [פרק קמא] דערלה סימנא דאכיל מן חבריה בהית (פ"י מתבייש)

Car, à présent, c'est comme il est dit dans la Michna, à la fin du chapitre 7 de Pessa'him : « La fiancée détourne le visage et mange » — comme il est dit dans le Talmud de Jérusalem, chapitre 1 d'Orla : « Le signe de celui qui mange chez son prochain : il est honteux (c'est-à-dire qu'il éprouve de la honte)

מסתכלא ביה, וכיון שעכשיו הכלה שהיא המלי' היא רק בחי' מקבל לכן הופכת פניה ואוכלת וזהו ענין הבושה בהית מסתכלא ביה.

de le regarder. » Et puisque, à présent, la fiancée, qui est Mal'hout, n'est que le niveau du récepteur, elle détourne donc le visage et mange ; telle est la nature de la honte : « il est honteux de le regarder ».

אבל לעתיד ולא יבושו עמי כי אחר הבירור והעלייה תהיה היא עט"ב [עטרת בעלה] ואז תהיה היא בבחי' משפיע וא"כ ממילא ולא יבושו כו'.

Mais, dans le Temps futur, « Mon peuple ne sera pas couvert de honte » : car, après l'affinement et l'élévation, elle sera « la couronne de son mari », et elle sera alors au niveau de celle qui donne ; dès lors, naturellement, « ils ne seront pas couverts de honte », etc.

8 וזהו ענין כפל הברכה שמלבד שיתעלו כ"כ [כל כך] להיות ואכלתם אכול כנ"ל עוד זאת גם כי ולא יבושו לפי שתהיה א"ח [אשת חיל] עט"ב [עטרת בעלה] ובחי' משפיע, ועיין בגמרא פ"ק [פרק קמא] דמ"ק [דמועד קטן] ד"ט ע"ב ברכך ברכתא כו'

Et tel est le sens de la double bénédiction : outre le fait qu'ils s'élèveront à un degré si élevé qu'ils « mangeront, mangeant », comme indiqué plus haut, il y a encore ceci : « ils ne seront pas couverts de honte », car « une femme vaillante » sera « la couronne de son mari » et se trouvera au niveau de celle qui dispense. Voir aussi le Talmud, au chapitre 1 de Moed Katan, folio 9b : « Il t'a béni de la bénédiction », etc.

וכ"ה במדרש תנחומא ס"פ בראשית ועיין בתד"א [בתנא דבי אליהו] ח"א [חלק א'] פ"כ ובמדרש רבה פ' דברים דרפ"ז א' אבל הכוכבים כו'.

Il en est de même dans le Midrash Tanhouma, à la fin de la paracha Berechit. Voir aussi Tanna De-Bei Eliyahou, partie I, chapitre 20, et Midrash Rabbah, paracha Devarim, folio 287a : « Mais les étoiles », etc.

וזהו שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] עתידים צדיקים שיאמרו לפנייהם קדוש (ועמ"ש עוד בד"ה ואשה כי תדור בפ"י ולא יתבוששו. והנה בתד"א [בתנא דבי אליהו] שם איתא בענין אשר עשה עמכם להפליא מאי להפליא בין מעשיהם של צדיקים למעשיהם של רשעים בגיהנם.

C'est ce que nos Sages, de mémoire bénie, ont dit : « À l'avenir, on dira "Saint" devant les justes. » (Voir aussi ce qui est écrit plus loin dans le discours commençant par « Et si une femme fait un vœu », à propos du sens de « et ils ne furent pas couverts de honte ». Or, dans Tanna DeBei Eliyahou, à cet endroit, il est dit au sujet de « Celui qui a agi merveilleusement [lehaflì] envers vous » : « Que signifie lehaflì ? La différence entre les actes des justes et les actes des méchants dans le Gue-hinnom. »

נראה דפירוש להפליא ג"כ מלשון לפלא נדר בפ' אמור כ"ב כ"א דפרש"י [דפירש רש"י / דפירוש רש"י]
להפריש וכן כי יפליא לנדור נדר נזיר ובגמרא ספ"ז דעירובין דפ"ב [דפרק ב'] ע"א בענין לא ניתנה נזירות

Il semble que le sens de lehafli provienne également de l'expression lefalei un vœu, dans la para-
cha Emor, 22:21, que Rachi explique par « séparer » ; de même, « lorsqu'il s'engagera [yafli] à pro-
noncer le vœu de naziréat » ; et le Talmud, à la fin du chapitre 7 de Eruvin, folio 82a, dit à propos
du fait que « le naziréat n'a pas été donné »

אלא להפלאה שיהא נדרו מפורש כו' ועם היות כי ענין מפורש הוא לשון ביאור אך הוא ג"כ לשון
פירוד והבדל כמו בתוך צאנו נפרשות) (ביחזקאל ל"ד י"ב).

« ...sinon pour la formulation explicite [hafla'ah], afin que son vœu soit clairement énoncé [mefou-
rach] », etc. Bien que mefourach exprime une clarification, ce mot signifie également séparation et
distinction, comme dans « parmi ses brebis dispersées [nifrachot] » (Ézéchiel 34:12).

וכוונת התד"א [התנא דבי אליהו] היינו שעם היות שיהיה הגילוי מבחי' פלא עליון דקמיה כחשכה כאורה
ואם צדקת מה תתן לו. ורבו פשעיך כו'.

Or, l'intention de Tanna DeBei Eliyahou est la suivante : bien que la révélation provienne du ni-
veau du Pele supérieur, devant lequel « l'obscurité est comme la lumière », et que « si tu es juste,
que lui donnes-tu ? » et que « tes fautes sont nombreuses », etc.,

עכ"ז [עם כל זה] יומשך משם ג"כ להפריש בין מעשיהם של צדיקים כו' והוא ע"ד מ"ש ברבות בראשית
ספ"ב [סוף פרק ב'] ויאמר אלקים יהי אור אלו מעשיהן של צדיקים

néanmoins, de là aussi sera tiré un influx qui établira une distinction entre les actes des justes, etc.
Cela rejoint ce qui est dit dans Berechit Rabbah, à la fin du chapitre 2 : « D.ieu dit : "Que la lumière
soit" : cela désigne les actes des justes. »

אבל איני יודע באיזה מהן חפץ כו' כיון דכתיב וירא אלקים את האור כי טוב הוי במעשיהן של צדיקים
הוא חפץ דלכאורה אין לזה פירוש איך שייך לומר

« Mais je ne sais pas lesquels Il désire », etc. Puisqu'il est écrit : « D.ieu vit que la lumière était
bonne », il s'ensuit qu'Il désire les actes des justes. » À première vue, cela n'a pas de sens :
comment peut-on dire...

אבל איני יודע באיזה מהן חפץ מהו הספק. אלא הענין ע"ד הנ"ל משום דקמיה כולא כלא חשיבי וכחשכה כאורה.

«Mais je ne sais pas lequel d'entre eux Il désire»: quel est donc le doute? La question s'explique plutôt dans le sens de ce qui précède: car devant Lui, tout est considéré comme néant, et «l'obscurité est comme la lumière».

9 ועמ"ש מזה בד"ה ויאבק איש ובד"ה בשלח פרעה. אלא שאעפ"כ [שאף על פי כן] צמצם א"ע [את עצמו] כביכול להיות חפץ במעשיהן של צדיקים דוקא וזהו אשר עשה עמכם להפליא.

Et voyez ce qui est écrit à ce sujet dans le discours intitulé «Et un homme luttait» et dans celui intitulé «Lorsque Pharaon renvoya». Néanmoins, Il se contracta, pour ainsi dire, afin de désirer précisément les actes des justes; c'est là [le sens de] «Celui qui a agi merveilleusement envers vous».

והוא הפלא ופלא להיות מפליא ומפריש כו'. ועמ"ש מזה בד"ה כי עמך מקור חיים. ולקמן סד"ה מזה זו כו'

Et c'est là une merveille parmi les merveilles: qu'Il distingue (mafli) et sépare, etc. Voyez aussi ce qui est écrit à ce sujet dans le discours intitulé «Car auprès de Toi est la source de la vie», ainsi que plus loin, à la fin du discours intitulé «Cette matsa», etc.

וגם פ"י בתד"א [בתנא דבי אליהו] שם ולא יבושו כו' כדי שיהא לכם שכר משלכם כו' דהיינו שלא יאכלו נהמא דכסופא:

Et le Tanna DeBei Eliyahou explique aussi, à cet endroit, «et ils ne seront pas honteux», etc.: «afin que vous ayez une récompense qui vous soit propre», etc. — c'est-à-dire, afin qu'ils ne mangent pas le «pain de la honte».

10 ב ומכ"ז [ומכל זה] יובן ג"כ המדרש רבה פ' צו פרשה ח' ע"פ זה קרבן אהרן כו'

2. Et de tout cela, nous comprendrons également le Midrach Rabba, paracha Tsav, section 8, à propos du verset: «Ceci est l'offrande d'Aharon», etc.,

ביום המשח אותו זה שאמר הכתוב (שופטים סימן י"ד) ויאמר להם מהאוכל יצא מאכל כו'

«le jour où il sera oint»: «C'est ce que dit l'Écriture (Juges, chapitre 14): «Et il leur dit: De celui qui dévore est sorti ce qui se mange»», etc.

והיה שמשון תמיה בלבו ארי אוכל כל החיות ועכשיו יצא ממנו מאכל, כך אהרן אוכל כל הקרבנות ועכשיו יצא ממנו קרבן ואיזהו זה קרבן אהרן כו', ולפי פשוטו אינו מובן כלל מהו ענין התמיה.

Samson s'étonna en son cœur: un lion dévore tous les animaux, et voici que de lui est sorti ce qui se mange! De même, Aharon mange toutes les offrandes, et voici que de lui est sortie une offrande. Laquelle? «Ceci est l'offrande d'Aharon», etc.» Selon le sens littéral, on ne comprend pas du tout en quoi consiste cet étonnement.

אך הענין כידוע מענין ואם האכל בשתי אכילות הכתוב מדבר אחת אכילת אדם שהוא אכילת כהנים שכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים ואחת אכילת מזבח,

Or, la question s'explique comme on le sait au sujet de «Et si elle est effectivement mangée (he'a-chol ye'achel)»: «L'Écriture parle de deux consommations»: l'une est la consommation de l'homme, c'est-à-dire celle des kohanim, car «les kohanim mangent et les propriétaires obtiennent l'expiation»; l'autre est la consommation de l'autel.

והנה אכילה זו הוא ענין בירור דשם מ"ה [שם מ"ה] המברר ב"ן [שם ב"ן], והנה אכילת מזבח זהו ענין ארי אוכל פני ארי [אריה] דאכיל קרבנין ועיין בזהר בראשית ד"ו ע"ב מענין זה.

Or, cette consommation relève du raffinement du Nom Mah (45), qui raffine [le Nom] Ban (52). Quant à la consommation de l'autel, elle correspond à «un lion dévore»: la face du lion qui dévore les offrandes. Voir à ce sujet le Zohar, Bereishis, folio 6b.

אך הוא בחיצוניות העולמות אשה ריח ניחוח בבי"ע, אבל בחי אדם דכליל כולא אינו אוכל אלא באכילת אדם התחתון אתם קרויים אדם נעשה אדם בצלמנו כו'.

Cependant, cela concerne la dimension extérieure ('hitsoniyout) des mondes: «un sacrifice consommé par le feu, d'odeur agréable», dans Béria, Yetsira et Assiya. Mais le niveau de l'Homme, qui englobe tout, ne mange que par la consommation de l'homme inférieur: «Vous êtes appelés adam»; «Faisons l'homme à Notre image», etc.

11 וזהו ענין שהכהנים אוכלים ובעלים מתכפרים נמצא אהרן הוא המברר והמעלה הניצוצים דשם ב"ן [שם ב"ן] וכן בחי ארי [אריה] דאכיל קרבנין הוא המברר כו' כי נפש הבהמה נלקחה משמרי האופנים שלא הוברר

Et c'est là le sens de l'enseignement selon lequel «les kohanim mangent et les propriétaires obtiennent l'expiation»: il s'ensuit qu'Aharon est celui qui raffine et élève les étincelles du Nom Ban. De même, le niveau du lion qui mange les offrandes est celui qui raffine, etc. Car l'âme de l'animal provient des résidus des ofanim qui n'ont pas été raffinés;

ולכן בירור שלה הוא ע"י פני אריה שבמרכבה שהיא למעלה אפילו מבחינת האופנים עצמן כו'.

et c'est pourquoi son raffinement s'effectue par le visage du lion dans le Char, qui est supérieur même au niveau des ofanim eux-mêmes, etc.

(ועמ"ש בד"ה זאת חנוכת המזבח וסד"ה ואה"י [ואה"ה] אצלו אמון גבי תבל ארצו ובד"ה ואריה כבקר יאכל תבן וע"י [ועי"ן] בזהר פ' צו דל"ב ע"ב ודל"ג ע"א).

(Voyez aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Ceci est la dédicace de l'autel », et à la fin du discours commençant par « J'étais auprès de Lui comme un nourrisson », au sujet de « Son monde habité », ainsi que dans le discours commençant par « Le lion mangera de la paille comme le bœuf » ; voyez également le Zohar, Parachat Tsav, folios 32b et 33a.)

והנה מבואר במ"א שמה שהוא בחי' מברר בודאי שהוא עצמו כבר נתברר בתכלית דהרי לא יכול לברר ולהעלות זולתו אם הוא עצמו עדיין לא נתברר.

Or, il est expliqué ailleurs que celui qui se trouve au niveau de celui qui raffine a certainement lui-même déjà été raffiné complètement ; car il ne peut raffiner et élever autrui s'il n'a pas lui-même été raffiné.

ועמ"ש מזה בביאור ע"פ מי מנה עפר יעקב וכענין מ"ש בספרי ס"פ עקב סמוך לפלטין שלך

Voyez aussi ce qui est écrit à ce sujet dans l'explication du verset « Qui a compté la poussière de Yaakov ». Cela correspond à ce qui est dit dans le Sifrei, à la fin de la Parachat Eikev : « Près de ton propre palais

לא כבשת ואתה הולך ומכבש חוץ לארץ, וכמ"ש במ"א דלכך אסור לאכול קודם התפלה לפי שהאכילה הוא ענין בירור הנצוצים שבמאכל ולהעלות המאכל

tu n'as pas conquis, et tu pars conquérir en dehors du Pays ! » Et, comme il est expliqué ailleurs, c'est pourquoi il est interdit de manger avant la prière : manger consiste à raffiner les étincelles contenues dans la nourriture et à élever celle-ci,

ולכן פתח במזבח וסיים בשולחן כו' כמ"ש במ"א, ואיך יעלה המאכל והוא עצמו עדיין מקושר למטה כ"א ע"י התפלה שעת צלותא שעת קרבא

et c'est pourquoi le texte commence par l'autel et s'achève par la table, etc., comme il est expliqué ailleurs. Comment pourrait-il élever la nourriture alors que lui-même est encore lié au monde d'en bas ? Seulement par la prière — « le temps de la prière est le temps du combat » —

והוא המשכת אלקות בנפש ע"י ח"י ברכאן בא"י [ברוך אתה ה'] כו' אז אח"כ דוקא יוכל לאכול ולהעלות המאכל ג"כ.

c'est-à-dire la transmission de la divinité dans l'âme au moyen des dix-huit bénédictions, « Béni sois-Tu, D.ieu », etc. Alors, et seulement après cela, il pourra manger et élever également la nourriture.

ע"י מענין זה בד"ה כה תברכו את בני ישראל ובד"ה קדש ישראל, וא"כ כיון דבחי' פני אריה אכיל קרבנין עכצ"ל [על כרחך צריך לומר]

Voyez, à ce sujet, le discours commençant par «Ainsi vous bénirez les enfants d'Israël» et celui commençant par «Israël est saint». Dès lors, puisque le niveau de la face du lion mange les sacrifices, il faut nécessairement dire

שהוא עצמו כבר נתברר, ועד"ז אהרן אוכל כל הקרבנות שאכילתו גורם וממשיך אכילת אדם העליון שעל הכסא שלמעלה גם מבחי' פני אריה שבמרכבה כו'.

qu'elle-même a déjà été raffinée. De même, Aharon mange tous les sacrifices, car son acte de manger provoque et attire l'acte de manger de l'Homme supérieur sur le Trône, qui est encore plus élevé que le niveau de la face du lion dans le Char, etc.

12 ועמ"ש ע"פ בהעלותך את הנרות בענין אהרן אותיות נראה. וזהו כענין אריה אותיות ראה אלא שאהרן הוא בבחי' גבוה יותר כנ"ל.

Et voyez ce qui est écrit au sujet du verset «Quand tu élèveras les lampes», à propos du fait que les lettres de Aharon forment nirah («fut vu»). C'est comparable au mot aryeh (lion), dont les lettres forment re'iyah (vision), si ce n'est que Aharon se situe à un niveau plus élevé, comme indiqué plus haut.

ועוד נת' [נתבאר] ענין אהרן שהוא בחי' א' ה"ר י' ע"י מזה ע"פ נשא את ראש בני גרשון.

Il a également été expliqué que Aharon correspond au niveau de alef, har, nun; voyez à ce sujet le commentaire sur le verset «Fais le dénombrement des fils de Guerchon».

13 ומכ"ז [ומכל זה] מובן איך בחי' אהרן הוא מרכבה לבחי' עליונות מאד שכבר נתברר בתכלית הברור ולכן נאמר עליו ונחנו מ"ה [מה] שהוא ג"כ מבחי' מ"ה [מה]

De tout cela, on comprend que le niveau d'Aharon est un véhicule pour des niveaux très élevés, déjà affinés au plus haut point. C'est pourquoi il est dit à son sujet : « Et que sommes-nous ? » — car lui aussi relève du niveau de Mah,

כמו משה, וכתוב ואהרן מה הוא, וא"כ גדלה התמיה איך עכשיו יצא ממנו קרבן דהיינו שנעשה בחי' מתברר

comme Moché. Et il est écrit : « Et Aharon, qu'est-il ? » Si tel est le cas, l'étonnement est d'autant plus grand : comment se fait-il qu'à présent une offrande provienne de lui, c'est-à-dire qu'il devienne celui qui doit être affiné ?

כי ענין הבאת הקרבן הוא הוראה שהמביא הקרבן הוא צריך בירור והעלאה וע"י הקרבן הוא מתברר ומתעלה כו'.

Car le fait d'apporter une offrande indique que celui qui l'apporte a besoin d'être affiné et élevé, et que, par l'offrande, il est affiné et élevé, etc.

14 וא"כ אהרן שהוא אוכל כל הקרבנות והוא המעלה את כולם איך יתכן שיהיה הוא עצמו עדיין צריך בירור והעלאה. וזהו כוונת המדרש דלכאורה הוא תמיה גדולה.

Si tel est le cas, Aharon, qui mange toutes les offrandes et les élève toutes, comment se peut-il qu'il ait lui-même encore besoin d'être raffiné et élevé ? Telle est l'intention du Midrach, car, à première vue, c'est une grande question.

אלא שהענין הוא ע"ד הנ"ל דואכלתם אכול כי מה שעתה הוא בחי' נשמות גבוהות מאד וכבר נתקנו ונתבררו בתכלית עד

Mais voici ce qu'il en est, conformément à ce qui a été dit plus haut au sujet de « Vous mangerez, en mangeant » : ce qui est à présent du niveau d'âmes très élevées, déjà rectifiées et raffinées parfaitement, au point

שהם בחי' מבררים ומעלים הניצוצות כו', עכ"ז [עם כל זה] לגבי הנשמות שיתגלו לעתיד מבחי' סוכ"ע נקראו בשם בהמות עד שצריכין העלאה.

où elles sont du niveau de celles qui raffinent et élèvent les étincelles, etc. — néanmoins, par rapport aux âmes qui se révéleront dans les Temps futurs, du niveau de la lumière qui entoure tous les mondes (sovev kol almin), elles sont appelées « animaux », au point qu'elles ont besoin d'être élevées.

15 וזהו ממש ענין מהאוכל יצא מאכל שמה שהיה בחי' אוכל ומברר ומתקן זולתו, עכשיו יצא ממנו מאכל שירדו בבחי' מאכלים הגשמיים דליתן ושור הבר והיינו שעייז יתעלו יותר כו'. ועדיז הוא ענין החידה דמשון.

Et telle est précisément la signification de «De celui qui mange est sorti un aliment»: celui qui était au niveau de celui qui mange, affine et rectifie autrui devient maintenant lui-même une source d'aliment, puisqu'ils sont descendus au niveau des aliments matériels du Léviathan et du bœuf sauvage; c'est-à-dire afin que, par cela, ils s'élèvent davantage, etc. Le sens de l'énigme de Samson est semblable.

כי הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] פ"ק [פרק קמא] דסוטה דף י' א"ר [אמר רבי] יוחנן שמשון על שמו של הקב"ה נק' שנאמר כי שמש ומגן הוי' אלקים אשר שם הוי' הוא בחי' שמש שלמעלה מבחינת שם אלקים

Car nos Sages, de mémoire bénie, ont enseigné au chapitre 1 de Sotah, folio 10: «Rabbi Yo'hanan a dit: Samson (Chimchon) fut appelé d'après le Nom du Saint béni soit-Il, comme il est dit: "Car un soleil et un bouclier est Havaya Elokim."» En effet, le Nom Havaya est au niveau du soleil, qui est supérieur au niveau du Nom Elokim,

שהוא בחי' מגן ונרתק להסתיר גילוי שם הוי' והמלאכים דבי"ע מקבלים ע"י המגן והנרתק כו'.
lequel est au niveau d'un bouclier et d'un fourreau qui dissimulent la révélation du Nom Havaya; les anges de Béria, Yetsira et Assiya reçoivent par l'intermédiaire du bouclier et du fourreau, etc.

16 ולכן הנה גם בחי' אריה דאכיל קרבנין שהוא בחי' או כל ומעלה כו' יצא ממנו מאכל לגבי שם הוי' שהוא בחי' שמש

C'est pourquoi, même le niveau du lion qui dévore les offrandes, c'est-à-dire celui qui mange et élève, etc., devient une nourriture par rapport au Nom Havaya, qui est le niveau du soleil.

כי תכלית תשוקת המלאכים הוא לאשתאבא בגופא דמלכא וכמ"ש במ"א ע"פ אני ישנה ולבי ער שע"ז נאמר אכלתי יערי עם דבשי.

Car le désir ultime des anges est « d'être absorbés dans le corps du Roi », comme il est expliqué ailleurs à propos du verset : « Je dors, mais mon cœur veille » ; c'est à ce sujet qu'il est dit : « J'ai mangé mon rayon de miel avec mon miel. »

וזהו ענין כי מגוית האריה רדה הדבש ועמ"ש בד"ה והנה אנחנו מאלמים אלומים כו'.

Tel est le sens de : « Car il avait tiré le miel du cadavre du lion. » Voyez aussi ce qui est écrit dans le discours commençant par « Et voici que nous liions des gerbes », etc.

17 והנה עד"ז הוא ענין זה קרבן אהרן כו' ביום המשח אותו כו' כי עם היותו בחי' אהרן שהוא בחי' מ"ה [שם

מ"ה]

Or, c'est dans le même sens qu'il faut comprendre «Voici l'offrande d'Aharon», etc., «le jour de son onction», etc. Car, bien qu'il soit au niveau d'Aharon, qui est le niveau de Mah,

דהיינו שכבר הוא מבורר בתכלית עד שראוי לברר ולהעלות כל הקרבנות, עכ"ז [עם כל זה] יצא ממנו קרבן שנעשה בחי' מתברר והיינו ביום המשח אותו

c'est-à-dire qu'il est déjà entièrement raffiné, au point d'être apte à raffiner et à élever toutes les offrandes, une offrande est néanmoins issue de lui, et il est ainsi devenu celui qui est raffiné. Cela se produisit «le jour de son onction»;

והיינו לפי שהמשכת שמן משחת קדש הוא ממקום גבוה מאד דהיינו שהוא מושח את הקדש אשר קדש הוא חכמה דאצילות וא"כ השמן הוא למעלה מהחכמה דאצילות כו'

car l'effusion de l'huile de l'onction sacrée (shemen mich'hat kodech) provient d'un lieu extrêmement élevé: elle oint le sacré (kodech), et kodech désigne la 'Hokhma (sagesse) du Monde d'Atsilout (Émanation). L'huile se trouve donc au-dessus de la 'Hokhma d'Atsilout, etc.

ועי' בזו"ג [בוהר חלק ג] פ' אמור דפ"ח סע"ב [סוף עמוד ב] וכמ"ש במ"א ע"פ כהעלותך את הנרות וע"פ זאת חנוכת המזבח ביום המשח אותו כו' ע"ש,

Voir le Zohar, III, Parachat Emor, folio 88, fin du côté b; ainsi que ce qui est expliqué ailleurs sur le verset «Quand tu élèveras les lampes» et sur le verset «Voici la dédicace de l'autel, le jour de son onction», etc. Voir là-bas.

ולכן כדי להיו' [להיות] נמשך גילוי זה מבחי' דשמן משחת קדש בבחי' אהרן הוצרך להביא קרבן שנעשה בבחי' מתברר כי יש כמה מדרגות בבחי' הביטול

C'est pourquoi, afin que cette révélation issue du niveau de l'huile de l'onction sacrée se déploie dans le niveau d'Aharon, celui-ci dut apporter une offrande et devenir celui qui est raffiné. Car il existe de nombreux degrés dans le niveau de l'annulation de soi (bitoul),

כי הביטול הוא מבחי' חכמה כ"ח מ"ה [מה] ויש חכמה תתאה וח"ע [וחכמה עילאה] כו' ועוד מדרגות אין קץ, ואהרן א' ה"ר כו',

car l'annulation de soi relève du niveau de la 'Hokhma, koach mah («la puissance de quoi»); il existe une 'Hokhma inférieure et une 'Hokhma supérieure ('Hokhma Ilaa), etc., puis d'autres degrés sans fin. Quant à Aharon, il est alef, har, etc.

ולגבי שמן משחת קדש שהוא חכמה עילאה ולמעלה מהחכמה נעשה בחינת מתברר עד שע"י נמשך בו מבחי' שמן משחת קדש.

Or, par rapport à l'huile de l'onction sacrée, qui est la 'Hokhma supérieure et se situe au-dessus de la 'Hokhma, il devient celui qui est raffiné, de sorte que, par cela, [la révélation] se déploie en lui depuis le niveau de l'huile de l'onction sacrée.

18 וז"ש [וזהו שכתוב] ביום המשח אותו, דלכאורה הל"ל [הוה ליה למימר] מיום המשח אותו מאחר שנאמר אח"כ מנחה תמיד שמיום שנמשח מביא קרבן זה בכל יום עד עולם וא"כ מהו ביום המשח,

Et c'est [le sens de] ce qui est écrit: «le jour de son onction». À première vue, il aurait fallu dire: «à partir du jour de son onction», puisqu'il est écrit ensuite: «une offrande de farine perpétuelle», [ce qui signifie] que, dès le jour où il a été oint, il apporte cette offrande chaque jour, à jamais. Si tel est le cas, que signifie «le jour de son onction»?

אלא דר"ל [דרוצה לומר] כדי שע"י יהי [יהיה] גם בכל יום ויום עד עולם גילוי בחינת ומדרגת יום המשח אותו

Mais le sens est le suivant: afin que, par cela, le niveau et le degré du «jour de son onction» soient également révélés chaque jour, à jamais.

כי יום הוא לשון הארה וגילוי כמ"ש ויקרא אלקים לאור יום, וכנודע מענין היום יום אחד לעומר היום שני ימים כו' כמ"ש במ"א וזהו ג"כ חדש ימינו כמ"ש סד"ה כי ביום הזה יכפר ע"ש.

Car «jour» désigne une illumination et une révélation, comme il est écrit: «Dieu appela la lumière "jour"»; et comme on le sait à propos des formules: «Aujourd'hui, un jour du Omer; aujourd'hui, deux jours», etc., ainsi qu'il est expliqué ailleurs. Tel est également le sens de «Renouvelle nos jours», comme il est expliqué à la fin du discours commençant par «Car en ce jour, il fera expiation»; voir là-bas.

19 ועד"ז מבואר בזהר באדרא קל"ד ב' שיש ימי עולם וימי קדם. וזהו ענין ביום המשח אותו.

Et dans le même esprit, il est expliqué dans le Zohar, dans l'Idra, folio 134b, qu'il y a des « jours du monde » (yemei olam) et des « jours primordiaux » (yemei kedem). C'est là le sens de « le jour où il fut oint ».

ועד"ז נאמר ג"כ בקרבנות הנשיאים בחנוכת המזבח זאת חנוכת המזבח ביום המשח אותו והלא לא היה ביום המשח אותו רק קרבן נחשון ואיך נאמר על קרבנות של כל הנשיאים ביום המשח,

De même, il est également dit au sujet des offrandes des princes lors de l'inauguration de l'autel : « Telle est l'inauguration de l'autel, le jour où il fut oint. » Mais, le jour où il fut oint, seule l'offrande de Nachshon fut apportée. Comment peut-on donc dire « le jour de l'onction » au sujet des offrandes de tous les princes ?

אלא לפי שבח"י ומדרגת הקרבן שהביאו בכבוד קערות ומזרקי כסף כו' וקטרת כו' היה ממשיך גם בכל יום שאח"כ מבחינת ביום המשח אותו

C'est plutôt parce que le niveau et le degré de l'offrande qu'ils apportèrent avec honneur — des coupes et des bassins d'argent, etc., ainsi que de l'encens, etc. — firent également descendre, chacun des jours suivants, quelque chose du niveau de « le jour où il fut oint » :

כמו בקרבן נחשון שה"י [שהיה] בפו"מ [בפועל ממש] ביום המשח אותו כך המשיכו גם כל הנשיאים כל אחד ואחד ביומו מבחי"י יום המשח אותו.

de même que l'offrande de Nachshon, qui fut effectivement apportée le jour où il fut oint, ainsi tous les princes, chacun le jour qui lui était propre, firent descendre quelque chose du niveau du « jour où il fut oint ».

20 ועד"ז נאמר ג"כ בקרבן אהרן מנחה תמיד דהיינו עד עולם. ואעפ"כ [ואף על פי כן] הוא בח"י ביום המשח אותו שהוא המשכת בח"י כשמן הטוב היורד על הראש כו'.

De même, il est aussi dit au sujet de l'offrande d'Aharon: «une offrande de farine perpétuelle», c'est-à-dire pour toujours. Néanmoins, elle relève du niveau de «le jour où il fut oint», qui correspond à l'effusion du niveau de «comme la bonne huile qui descend sur la tête», etc.

ולהיות גילוי והמשכה זו נעשה בבחי' מתברר לגבי המשכת הביטול דח"ע [דחכמה עילאה] ממש שלמעלה מבחי' אהרן עצמו.

Et pour que cette révélation et cette effusion aient lieu, il devient celui qui est raffiné par rapport à l'effusion de l'annulation de soi (bitoul) de la 'Hokhma supérieure (Hokhma Ila'a) elle-même, qui est au-dessus du niveau d'Aaron lui-même.

21 וזהו שמסיים המדרש ואיזה זה קרבן אהרן כו' כי בקרבנות שלפניו ולאחריו כתיב זאת תורת העולה כו'

Voilà pourquoi le Midrach conclut : « Et lequel est-ce ? “Ceci (zeh) est l'offrande d'Aaron”, etc. » Car, pour les offrandes qui précèdent et qui suivent, il est écrit : « Telle est la loi de l'holocauste », etc.,

וזאת תורת המנחה כו' וזאת תורת האשם כו' רק בקרבן אהרן כתיב זה, והיינו כי זאת היא בחי' נוק' [נוקבא] שם ב"ן [שם ב"ן] המתברר.

« Telle est la loi de l'oblation », etc., « Telle est la loi du sacrifice de culpabilité », etc. ; seule l'offrande d'Aaron est désignée par zeh. Autrement dit, zos est le niveau de Noukva (le féminin), le Nom Ban, qui est raffiné.

אבל זה הוא בחי' דכר והוא בחינת אהרן ששרשו משם מ"ה [שם מ"ה] כנ"ל, ועכ"ז [ועם כל זה] כדי להיות בחי' ביום המשח אותו כו' שהוא המשכה עליונה ממדרגה מאד נעלה

Mais zeh est le niveau masculin (de'har) ; c'est le niveau d'Aaron, dont la racine relève du Nom Mah, comme indiqué plus haut. Néanmoins, pour qu'il y ait le niveau de « le jour où il fut oint », etc., c'est-à-dire un influx supérieur provenant d'un degré très élevé,

ולכן עם היותו בחינת זה יצא ממנו קרבן כו' והוא בחי' קרבן גבוה יותר כו'

c'est pourquoi, bien qu'il soit le niveau de zeh, une offrande est issue de lui, etc. ; elle relève d'un niveau d'offrande plus élevé, etc.

(ועיין בזוהר ר"פ ויצא דקמ"ח ב' ע"פ וחסידיך ירננו ובפ' צו דל"א א'). ועמ"ש סד"ה בעצם היום הזה נמול.

(Voir le Zohar, au début de la paracha Vayetsé, folio 148b, sur le verset « Et Tes fidèles chanteront de joie », ainsi que dans la paracha Tsav, folio 31a.) Voir aussi ce qui est écrit à la fin du discours commençant par « En ce jour même, [Avraham] fut circoncis »,

ובדי"ה בחדש השלישי כו' ביום הזה באו כו' ועיין בזח"ג [בזהר חלק ג] עקב דרע"א סע"ב [סוף עמוד ב] גבי וקרא זה אל זה ואמר כו' ועמ"ש ע"פ קול דודי הנה זה בא מדלג כו'.

ainsi que dans le discours commençant par « Au troisième mois », etc., « en ce jour, ils arrivèrent », etc. Voir aussi le Zohar, partie III, Ekev, folio 271, fin du côté b, à propos de « L'un (zeh) appelle l'autre (zeh) et dit », etc. Voir également ce qui est écrit sur le verset « La voix de mon bien-aimé : le voici (zeh) qui vient, sautant », etc.

וכמ"ש ואמר ביום ההוא הנה אלקינו זה כו' זה הוי' כו' עמ"ש ע"ז הרמ"ז [הרב משה זכות] פ' תולדות דקל"ה ועיין במנחות דנ"ג יבא זה כו' :

Comme il est écrit : « Et l'on dira en ce jour-là : Voici, ceci (zeh) est notre D.ieu », etc., « ceci (zeh) est Havaya », etc. Voir ce que le Ramaz écrit à ce sujet, paracha Toldot, folio 135. Voir également Menachot, folio 53 : « Que celui-ci (zeh) vienne », etc.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/tzav/1/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak